

На данашњи дан 1926. године умро је српски државник Никола Пашић, један од оснивача Радикалне странке 1881. и њен вођа, творац Видовданског устава 1921. првог устава Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца. Као студент политехникума у Цириху, Швајцарска, пришао је социјалистима и прихватио идеје Светозара Марковића, и његових руских узора. По повратку у Србију уређивао је социјалистички лист "Ослобођење", а 1878. изабран је у Народну скупштину. После гушења Тимочке буне 1883. емигрирао је и у одсуству је осуђен на смрт. Краљ Милан га је касније помиловао. Одлучујуће је допринео да Србија 1888. добије устав који је приморао Краља Милана да се повуче. Убрзо по абдикацији краља Милана у корист сина Александра 1889. постао је председник скупштине, а 1891. председник владе. Доминантну политичку позицију у Србији учврстио је после доласка на власт краља Петра I Карађорђевића 1903. Владу је водио и од 1904. и потом још три пута, а после Првог светског рата био је три пута и председник владе Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца. Успешно се опирао настојањима Аустро-Угарске против Србије, учествовао је у стварању Балканског савеза упереног против Турске и био одани присталица царске Русије. Уз краља Александра, од 1914. регента, предводио је Србију у победоносним балканским ратовима 1912. и 1913. и у Првом Светском рату од 1914. до 1918. Заступао је Краљевину Србију 1919. на Версајској мировној конференцији и одлучно допринео стварању Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца.

